

عنوان مقاله:

شیمی کانی آمفیبول و دما- فشارسنجی عمق جایگیری توده گرانیتوئیدی تویه-دروار، جنوب باختر دامغان، سمنان

محل انتشار:

مجله علوم زمین خوارزمی، دوره 4، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

Azin Naderi

Habibollah Ghasemi

Papadopolou Lambrini

خلاصه مقاله:

توده گرانیتوئیدی تویه-دروار در ۵۰ کیلومتری جنوب باختر دامغان در استان سمنان در جنوب زون البرز خاوری واقع شده است. این توده در داخل واحدهای سنگی پالئوزوئیک پیشین (سازندهای باروت، زاگون و لالون) نفوذ کرده است. بر اساس شواهد صحرایی و سنگ‌نگاری، این توده از مونزونیت، کوارتمونزونیت و مونزودیوریت تشکیل شده است. ترکیب کانیایی توده شامل پلاژیوکلاز، آلکالی فلدسپار، کوارتز، $\pm$ بیوتیت، $\pm$ آمفیبول است. کانی‌های فرعی آن را ایلمینیت، مگنتیت، زیرکن، آپاتیت، تیتانیت، کالکوپیریت و کانی‌های ثانویه را سربیسیت، اپیدوت، کلسیت و کلریت تشکیل می‌دهند. آمفیبول‌های موجود در سنگ‌های این توده از نوع کلسیم‌دار فشار پایین با ترکیب فروهورنبلند و با متشاع آذرین هستند. بکارگیری روش‌های دما-فشارسنجی به ترتیب دماهای ۷۳۰-۶۵۰ درجه سانتی‌گراد و فشارهای کمتر از ۲ کیلو بار را برای توقف تبادل و تعادل نهایی آمفیبول در توده نفوذی تویه-دروار به دست داده است که با عمق جایگیری کمتر از ۵ کیلومتر توده سازگار است. وجود بافت‌های ریزبلور واکنشی هیپرسالوس تا ساب‌سالوس (پرتیتی، میرمکیتی، گرافیک، گرانوفیری) در سنگ‌های توده و نبود دگرگونی همبری آشکار در اطراف آن، نشانگر بالآمدن و جایگیری دیابیری توده در حالت نسبتاً جامد و سرد در اعماق کم پوخته است. وجود رگه‌های معدنی از اکسیدها و هیدروکسیدهای آهن- منگنز، فلوریت، باریت، سرب و روی در سنگ‌های میزبان توده، نیز از نشانه‌های آشکار برای تایید این گفته‌هاست.

کلمات کلیدی:

Amphibole chemistry, Geothermobarometry, granitoid, Touyeh- Darvar, Damghan, شیمی آمفیبول، دما- فشارسنجی،

گرانیتوئید، تویه دروار، دامغان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1865197>

